63ste Jaargang No. 5304 — DAGBLAD — Dinsdag 30 December 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao. Hoofdredacteur Ad. Versnev. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Crediet-bank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Wallace stelt zich candidaat voor het presidentschap

Strijd om Konitsa duurt voort

Geen Argentijns vlees naar Engeland

EEN CANDIDAAT VAN HET PRESIDENTSCHAP.

Henry A. Wallace maakte bekend, dat hij zich onafhankelijk candidaat zal stellen voor het presidentschap. Er is dus sedert 1924 een nieuwe derde partij gekomen, die gevreesd wordt door de democraten en toegejuicht door de Republikeinen.

DE TOESTAND IN GRIEKENLAND.

Een Frans bericht meldde, dat de radio van de Vrije Grieken rondriep, dat de guerrilla-strijders de belegerde stad Konitsa in het Noorden van Griekenland binnenrukten.

Militaire autoriteiten echter maakten bekend, dat Konitsa nog steeds door de strijdkrachten van de regering gehouden wordt en dat de buitenste verdediging nog intact is.

Aan beide zijden wordt toegegeven, dat er zware verliezen geleden worden. Gevangen genomen guerrilla-strijders zeiden, dat zij geleid werden door generaal Markos Vafiades. Het schijnt, dat de opstandelingen Konitsa willen veroveren om daar de zetel te vestigen van de Griekse communistische regering. De leiders der guerrilla-strijders vertelden hun volgelingen om hun moreel te steunen, dat vliegtuigen er meer artillerie zal worden aangevoerd van over de grenzen.

DE TOESTAND IN PALESTINA.

Getergd door de Joodse strafaanvallen gedurende drie achtereenvolgende dagen namen de Arabieren hedenmorgen het initiatief met twee overvallen. Arabieren vielen met machinegeweren een autobus aan aan de buitenkant van Jeruzalem, waarbij 14 Joden gewond werden. De politie zeide, dat de bus vol met verpleegsters en andere hospitaalbedienden zat. Ook de buitenwijken van Tel Aviv werden gedurende een uur met geweervuur bestookt.

De bloedige strijd in Palestina gaat de tweede maand in. In het geheel werden 429 personen gedood. Gisteren werden 12 Arabieren gedood bij de Damaskuspoort in Jerusalem, toen verschillende Joden, die in een taxi zaten een Arabische bus met een machinegeweer beschoten. In Haifa werd een bom geworpen temidden van een groep arbeiders, waarvan de meesten Arabieren, die te wachten stonden op een bus om naar de oliefaffinaderij te gaan. De woedende Arabische Arbeiders van de raffinaderij vielen hierop de Joodse Arbeiders aan. Verscheidene Joden werd doodgestoken en geslagen. De 'Irgun Zvai Leumi' is waarschijnlijk schuldig aan het werpen van de bom.

GEEN VLEES NAAR ENGELAND.

De Argentijnse regering heeft bevolen alle vleesverschepingen naar Engeland met ingang van zeven Januari stop te zetten totdat het Verenigd Koninkrijk in staat is te betalen in onwisselbare ponden. De Britse missie, die nu met de Argentijnse regerng te Buenos Aires onderhandelt, werd op de hoogte gesteld van deze houding. De missie hoopt echter een overeenkomst te bereiken voordat het ultimatum van kracht wordt. Reeds twee maanden geleden liet de Argentijnse regering weten, dat het niet door kon gaan met de verschepingen, indien de te betalen ponden niet omgewisseld konden worden in dollars. De Engelse regering wist toen echter de Argentijnen er toe over te halen het vlees te blijven verschepen op de belofte van een 'gentlemans agreement', waarbij later op zijn minst een gedeelte der ponden in dollars zou worden omgezet. Het bekend worden van de strakkere houding van Argentinië bij de onderhandelingen kwam als een verrassing, omdat de officiële bekendmakingen tot op heden in het algemeen deden geloven, dat de besprekingen vlot verliepen en dat men spoedig een algemene overeenkomst bereiken zou. De Argentijnse vertegenwoordiger verklaarde, dat het vleescontract niet langer van kracht was sedert het ogenblik, dat Engeland zonder Argentinië te raadplegen en zonder de Argentijnse goedkeuring verklaarde, dat de ponden niet meer onwisselbaar waren. Terzelfder tijd maakte de Argentijnse regering bekend, dat men voornemens is vlees naar Venezuela te verschepen.

BEGRAFENIS VICTOR EMMANUEL.

De schikkingen voor de begrafenis van de vroegere koning Victor Emmanuel III van Italië werden verlaat in afwachting van de komst van zijn zoon Humberto, die uit Portugal moet komen. Het vliegtuig van de vorst ondervond wegens slecht weer vertraging. Hedenavond laat wordt hij pas te Cairo verwacht.

Betrouwbare bronnen deelden mede, dat de begrafenis van Emmanuel waarschijnlijk te Alexandrië zal plaats vinden.

Op bevel van koning Farouk van Egypte, zal de ex-koning van Italië met militaire eer begraven worden. De begrafenis zal echter zonder bloemen geschieden, op uitdrukkelijke wens van de overledene. Men weet nog niet te vertellen of Emmanuel voor goed te Alexandrië begraven zal blijven. Enige Franse bronnen suggeren dat het stoffelijk overschot van Emmanuel naar Frankrijk zal worden overgebracht om te worden neergelegd in de catecombe van Haute, alwaar de andere leden van het huis van Savoye begraven liggen.

Weer andere bronnen geloven dat het overschot naar Italië gebracht zal worden.

WAPENS VOOR SANTO DOMINGO.

De communistische afgevaardigde José Maria Crispim vroeg in de Kamer der afgevaardigden van Brazilië inlichtingen aan de minister van Buitenlandse Zaken betreffende de verkoop van wapenen aan de Dominikaanse Republiek. Hij wilde de redenen en alle bijzonderheden daarvan weten en vroeg uitleg hoe het oorlogsmateriaal van het land verkocht worden zonder het Congres te raadplegen. Crispim verklaarde, dat de officiële nota, die door het ministerie van Buitenlandse Zaken uitgegeven werd vaag en onduidelijk was.

MAARSCHALK VON RUNDSTEDT ENGELANDWAARTS.

Veldmaarschalk von Rundstedt, is naar Engeland teruggevlogen. Hij heeft acht dagen verlof doorgebracht in Hannover, alwaar hij zijn zieke zoon heeft bezocht. Ook had von Rundstedt een samenkomst met zijn vrouw, die in de Amerikaanse zone woont.

VEROORDEELD.

Het gerechtshof van Maribor te Slowenië heeft één priester, drie nonnen en negen leken tot gevangenisstraf veroordeeld met dwangarbeid.

Deze veroordeelden worden ervan beschuldigd oorlogsmisdadigers te hebben geholpen te ontsnappen.

De eerw. Valentin Stiler is tot zeven jaar gevangenis straf veroordeeld en zal na deze strafperiode uit het land worden gezet.

Een non kreeg twee jaar en de anderen kregen tussen de twee en zestien maanden.

De resterende vijf vrouwen en vier mannen zijn veroordeeld tot gevangenisstraffen van drie tot zes jaar.

FRANZ STRUBITZ VERMOORD.

De politie van Wenen verklaarde dat Franz Strubitz, een Oostenrijkse mecanicien die te Wenen woont, hedenmorgen door iemand in Russische uniform is doodgeschoten. De plaatselijke Russische commandant heeft de Oostenrijkse autoriteiten geweigerd de zaak te investigeren en heeft zelf het lijk verwijderd.

VLIEGTUIG ONGELUK.

In de haven van Napels stortte een Noordamerikaans watervliegtuig neer. Dit ongeluk betekende voor drie Noordamerikaanse marinevliegers de dood.

EGYPTISCHE VLAG HALFSTOK.

In Cairo hangen de vlaggen der regeringsgebouwen halfstok. Een zegsman van het Paleis heeft gezegd dat Koning Farouk uit Alexandrië is vertrokken, teneinde persoonlijk de familieleden van den ex-koning te gaan condoleren.

Dezelfde zegsman zegt, dat Emmanuel de wens heeft geuit, dat zijn begrafenis zo eenvoudig mogelijk zal geschieden en dat slechts zijn naaste bloedverwanten tegenwoordig zullen zijn.

Niettegenstaande het feit, dat de regering van Egypte voorbereidingen treft voor een militaire begrafenis, wacht men toch op de aankomst van Umberto om hem daarover te adviseren.

BULGAARS GEZANT BIJ TRUMAN.

Gisteren ontving president Truman voor het eerst na de oorlog, een gezant van Bulgarije, nl. Z. E. Nissum Judasy Mevorah.

De president vertelde aan Mevorah, dat het Noordamerikaanse volk een vriendschappelijke belangstelling zal blijven tonen voor de „zware strijd" van het door communisten beinvloed Bulgaars volk, dat vecht voor zijn onafhankelijkheid.

De gezant antwoordde hem, dat de hervatting der politieke relaties tussen Bulgarije en Noordamerika zal bijdragen tot het ophelderen der misverstanden die voor de oorlog ontstaan waren en waardoor veel kwaad is geschied.

VOORSTELLEN DOOR REPUBLIEK AANVAARD.

De leden van de Verenigde Naties commissie, de Nederlandse ministers Beel, Jonkman, Drees en Neher en andere hoge Nederlandse functionarissen, waren de gasten aan boord van de „Willem Ruys", die een tocht maakte over de Java Zee. Onder de gasten bevond zich ook de Oost-Indonesische premier Anak Agoeng.

Volgens berichten uit Republikeinse bron zullen nadere voorstellen van de commissie van goede diensten door de republikeinse regering worden aanvaard.

Naar men weet te melden zouden echter in het republikeins antwoord „nuttige" suggesties worden gedaan.

MIJN OORZAAK VAN DE ONTPLOFFING.

De ontploffing op het Noors schip „Skoghaug" op eerste kerstdag is te wijten aan een mijn, aldus zegt het rapport, dat door de marine dienst is uitgebracht.

Een overlevende had n.l. gesuggereerd dat de ontploffing ontstaan was door het springen van een ketel, deze suggestie werd echter verworpen, daar die overlevende zich bij de vuurplaat bevond.

AMERIKAANS GOUD IN BRUIKLEEN AAN EUROPA?

Leidende figuren in Washington overwegen een deel van de Amerikaanse goudreserve naar Europa te zenden teneinde het Europese herstel te steunen.

Volgens mededelingen uit het Witte Huis zal aan het Congres worden voorgesteld goed te keuren, dat een fonds van 3 milliard dollar voor hulp aan Europa wordt gesticht.

Men hoopt in Washington, dat dit afzonderlijke fonds veel kan bijdragen tot de stabilisatie van de toestand in Europa, als Amerika goud naar enkele landen zal sturen ter ondersteuning van hun valuta. Het goud zal later teruggestuurd kunnen worden.

het nieuws van vandaag

Henry A. Wallace heeft zich candidaat gesteld voor de presidentsverkiezing in de Verenigde Staten, toen hij gisteren in Chicago voor de radio sprak. Hij bracht direct de buitenlandse politiek ter sprake, waar hij zeide, dat de politiek de wereld verdeelt in twee gewapende kampen. Onvermijdelijk zal de dag komen, dat de Noordamerikaanse soldaten zich zullen bevinden in de Russische sneeuw. Volgens Wallace is de eerste beslissende stap naar het fascisme de algemene militaire dienstplicht. Hij deed een beroep op vrijwilligers om zijn actie te steunen. De nieuwe partij, aldus Wallace, zal strijden voor een positief programma van welvaart en veiligheid en niet van gebrek en oorlog. Wij kunnen een depressie en een oorlog voorkomen, indien wij ons schikken evenveel moeite getroosten voor het bereiken van de vrede als voor het maken van oorlog. Wallace zeide, dat de democratische partij geweigerd had haar politiek te wijzigen en hij verklaarde dat de leiders het Noordamerikaanse volk willen beroven van de hoop in rechtens toekomende gelegenheid om te kiezen tussen vooruitgang en achteruitgang. Tot slot voegde hij er aan toe, dat wat de Republikeinse partij betreft er in het geheel geen hoop is. Dit werd reeds eerder door George Norris, Fiorello LaGuardia en Wendell Willkie uitgevonden.

De Republikeinse partij zal wel heel blijde zijn met deze daad van Wallace, aangezien dit de democratische partij belangrijk zal verzwakken. Wallace zelf heeft geen kans om president te worden. Wel echter is zijn campagne voor het presidentschap een last voor de tegencandidaten, die nu wel gedwongen worden dieper in te gaan op de buitenlandse politiek, waarbij vooral het Russische probleem sterk naar voren zal treden. Door het meedoen van Wallace is er een factor gekomen in de aanstaande campagne, die ongetwijfeld het Amerikaanse volk feller zal beroeren.

Uit Griekenland komen minder gunstige berichten. Nog schijnt Konitsa niet gevallen, maar reeds zijn er aanduidingen, dat de stad zal moeten worden prijsgegeven aan de rebellen. De opstandelingen geven openlijk toe, dat zij vanuit hun buitenland geholpen worden.

In Palestina laaide de haat hoger op door de talrijke overvallen van over en weer. Het dodental stijgt dagelijks en wat gaat de Uno doen om dit alles te stoppen?

De resolutie over de West

„De wens is autonomie"

door

DR. JOH. HARTOG.

Hoezeer de verhouding tussen Europees Nederland en zijn overzeese gebiedsdelen na de oorlog anders is dan voordien, bleek op het KVP-congres, toen de voorzitter van de Eerste Kamer-fractie, Mr. Gerard C. J. D. Kropman een referaat over de verhouding met Suriname en Curaçao hield, dat in zijn strekking de gehele structuur van het koninkrijk wijzigt.

Een vrijwillig samengaan van drie landen, van Europees Nederland, Suriname en Curaçao dus, om aldus gemeenschappelijke belangen te behartigen — dit is de kern van Mr. Kropmans betoog en van de resolutie die later werd aangenomen. Zowel in Suriname als in Curaçao — dat tegenwoordig dan langzamerhand Nederlandse Antillen gaat heten — zal dit ideaal weerklank vinden.

Mr. Kropmans betoog behoeven wij na de verslagen, die er over gegeven zijn, niet op de voet te volgen. De spreker besprak de ontwikkeling van het begrip koloniën als bezittingen van de staat, tot aan de grondwet van 1922 die enerzijds le bevolkingen van Suriname en Curaçao als deel uitmakende van de Nederlandse volksgemeenschap beschrijft, anderzijds in de art. 62, 63 en 64 doet zien dat deze bevolkingen allerminst dezelfde staatkundige rechten hebben als de Nederlandse. Feitelijk is het een verhouding van voogdij, want overal is het de Nederlandse wet, die beslist. Het bestuur berust bij een gouverneur, die zelfs in inwendige aangelegenheden afhankelijk is van het Plein: die verantwoordelijk is aan de Kroon, dus aan de minister van Overzeese Gebiedsdelen, terwijl het woord „volksvertegenwoordiging" in de staatsregelingen van Suriname en Curaçao niet voorkomt.

Hoewel de heer Kropman slechts enkele weken in Suriname en Curaçao heeft vertoefd, bleek hij toch een vrij juiste kijk op de ingewikkelde structuur deer landen te hebben. Een kijk, die zo juist is, dat zij zelfs bij enkele Europese groepen in Suriname en Curaçao eerder verzet zal vinden dan zelfs maar gedeeltelijke instemming.

Zegt de heer Kropman dat de West tot politieke rijpheid is gekomen, dan vindt hij hiermede zeker geen gehoor bij bepaalde Europese groepen ginds, ook niet als hij er verzachtend bij zegt, dat het begrip „politieke rijpheid" niet geheel gedekt wordt door de inhoud van het begrip zoals wij dat in Nederland kennen.

Gecompliceerd.

De situatie is namelijk zo, dat het nationalisme in de West op tegenstanden stuit. In Suriname zit de Creoolse groep in het zadel en tracht haar positie te handhaven, in Curaçao bestaat de groep die men dan gemakshalve (maar niet ten rechte) als de reactie aanduidt uit een moeilijk te definiëren groep van Europees-geborenen. Maar toch weer zo, dat men onder de Europees-geborenen ook lieden aantreft, die progressieve idealen huldigen.

Binnen de tropische sfeer geraken deze groepen nogal eens in heftig conflict, doch wij zouden eerlijkheidshalve willen verklaren dat wij van de warme liefde voor Curaçao van beide groepen overtuigd zijn. Hetzelfde geldt van het anti-clericalisme, waarover enkele scribenten uit Willemstad thans in Nederland schrijven. Een groeiend anti-clericalisme bestaat er inderdaad, maar dit vindt zijn oorzaak niet zozeer in reactie tegen de katholieke doctrines, dan wel in het feit, dat bepaalde geestelijken zich officieus associëren met de eerstgenoemde groep der Europees-geborenen, hetgeen een groeiend gedeelte van het volk dan aan de geestelijkheid als geheel, en zelfs aan de kerken verwijt. Ook hier geldt weer, dat beide groepen naar eigen inzicht en van warme gevoelens jegens Curaçao vervuld zijn, hetgeen ieder duidelijk is die jarenlang het werk der missionarissen voor de Curaçaose bevolking heeft gadegeslagen. In een pas geëmancipeerde bevolkingskring zijn de reacties altijd wat feller dan bij ons en helaas wordt dat, ook in de West, door de Europeanen niet altijd — er zijn gelukkig goede uitzonderingen — geheel begrepen.

Nog gecompliceerder wordt het Curaçaose geval, omdat zelfs onder de geboren Curaçaoënaars verschillende visies bestaan, zodat sommige Curaçaoënaars — vooral de beter gesitueerden en bestudeerden — veel gematigder zijn dan bijvoorbeeld een man als mr. dr. Da Costa Gomez, die daarentegen wel de grote volksmassa hecht aan zijn zijde weet. Voegt men hier nog bij de naijver tussen Aruba en Curaçao — zo zelfs dat Arubaanse groepen, onderling trouwens ook weer verdeeld, dr. Costa Gomez in Den Haag gaan boycotten — dan geeft u gelijk wel, dat het probleem veel ingewikkelder is dan men zich hier kan voorstellen.

Zegt de heer Kropman, dat er geen nationalisme bestaat, dan zijn wij geneigd te zeggen: geen op staatsvorming gericht nationalisme (dus geen etatisme), maar wel een nationalisme in de zin van bewustwording een eigen natie te zijn, d.w.z. een groep die door aangeboren eigenaardigheden bijeen gehouden wordt, wat in feite het wezen ener natie is (en lang niet altijd in staatsvorm geconcretiseerd wordt). Zo noemde bijvoorbeeld de St. Thomaskring op Curaçao de herdenkingsdag van de ontdekkingsdag van dit eiland: de geboortedag van de Curaçaose natie en hij viert die als zodanig.

Terecht spreekt daarom de resolutie van de landen Suriname en de Antillen, want hoewel professor Romme in De Volkskrant zegt dat de benaming land hoger is in rangorde dan provincie en lager dan een staat, zijn wij geneigd te zeggen, dat „land" een benaming is die geheel en al buiten deze categorie valt. Een land is in het gebied ener natie, dat nimmer vast te omgrenzen terrein van wat door geboorte en niet door administratieve grenzen wordt tezamen gehouden. Juist daarom is de benaming land — welke de KVP-resolutie suggereert — zo treffend goed, omdat Suriname noch de Antillen staten begeren

te worden, maar omdat hun nationaal-eigene aard, hun aangeboren Surinamer- of Curaçaoënaar- of Arubaan-zijn, deze volken tot eigen, zelfstandige naties maakt.

Dit nationale stempelt Suriname en de Antillen geheel anders en de heer Kropman getuigde in zijn referaat van groter inzicht in de West-Indische politiek dan de „Nieuwe Rotterdamsche Courant", toen hij de gelijkheid der staatsregelingen voor Suriname en de Antillen hekelde, waar genoemd dagblad op 29 October schreef, dat „een uniforme regeling voor beide gebiedsdelen natuurlijk het elefanttische ware".

Onjuiste terminologie.

De verhouding van Nederland tot de Antillen (en tot de diverse eilanden der Antillen onderling en afzonderlijk) en tot Suriname en van beide landen tot elkander, wordt door de KVP-resolutie in een licht gezien, waarbij men vooruit loopt op de noodzakelijke grondwetswijziging. Spreekt de resolutie van een Rijkskabinet, van een rijksvolksvertegenwoordiging en van een rijksraad — in elk waarvan de Antillen en Suriname naar aard en positie zullen vertegenwoordigd zijn — dan bezigt zij een terminologie die zeker thans nog onjuist is. De grondwet — de thans vigerende grondwet — stelt uitdrukkelijk vast, dat het rijk dat deel van de staat, van het koninkrijk is, hetwelk in Europa gelegen is. Het Duitse Reich hadde een overkoepelende betekenis, het onze niet en 't is juist dit typerende onderscheid dat — en dit terzijde — aan de naam van het Comité Rijkseenheid een groteske klank geeft, omdat niets momenteel de rijkseenheid bedreigt! Gelijk hadden daarom de heren Dr. Kasteel, en Dr. da Costa Gomez, toen zij, bij alles wat hen helaas verdeeld houdt, de benaming „staatsdeel" propageerden. De KVP-resolutie ziet in staat, koninkrijk en rijk ten onrechte synoniemen.

Interne moeilijkheden.

Over de interne aangelegenheden rept de resolutie niet, maar wel Mr. Kropman, die zich de voorman maakt van de beweging naar algemeen kiesrecht. Ook hierin verschillen de meningen tussen de groepen, die wij hierboven beschreven. In Suriname waar de Creoolse groep de numeriek talrijke Aziaten vreest, zijn de Staten (waarin onder de bestaande kiesregeling de Creolen de meerderheid hebben) tegen algemeen kiesrecht; het blad dat steeds meer de spreekbuis van dit land wordt. De Surinamer is er evenwel voor. In Curaçao bestaan verschillende opvattingen, maar de man die momenteel de politieke toon aangeeft en in Haagse kringen invloed geniet, Dr. da Costa Gomez, is er vóór (omdat juist de bovenlaag Gomez vreest, maar de massa achter hem staat).

Dat een gedeeltelijk benoemd Statencollege minder appreciabel is in de moderne tijd, hebben wij in De Linie reeds vroeger betoogd, waarbij wij er op wezen dat bepaalde omstandigheden de aanvullende benoeming van statenleden toch niet zo onredelijk maken, als men hier geneigd is te denken. Bijvoorbeeld om in Curaçao de belangrijke Joodse bevolkingsgroep vertegenwoordiging te schenken. Of om de olie, de enige kurk waarop Curaçao drijft, in de staten te brengen.

Sedert de Staatsregeling in werking trad hebben de elkaar opvolgende gouverneurs altijd schroomvallig hun benoemingen gedaan, eerlijk streven naar objectiviteit erkennen wij daarbij. Met name de Curaçaose staten hebben hun benoemde collega's steeds als onvolwaardige partners beschouwd en ontelbaar zijn de verwijten, wanneer zo'n benoemd lid het woord voerde: „hij is maar een benoemd lid". Het is genoegzaam doorgedrongen dat de zittende Staten van Curaçao telkens moeilijkheden maken. Elke keer leest men weer van statenleden, die bedankten. Van de 14 oorspronkelijke statenleden zijn er nog maar 8 over. Maar van de 5 benoemden waren 't er 4 die bedankten, terwijl van de gekozenen feitelijk slechts één bedankte (de andere verliet Curaçao en werd dus door de lijstopvolger vervangen).

Dat algemeen kiesrecht hierin terstond verbetering zou brengen geloven wij niet. Maar wel dat dan aan de wens der massa zou zijn voldaan. Deze wens is autonomie, het slagwoord waarbij men alles wat intern is, zelf wil bedisselen, zonder nochtans de band met Nederland en Oranje te verbreken.

Felle critiek op Buitenlandse gezantschappen

Voor de oorlog was het voor iemand, die wel is waar de capaciteiten bezat om bij het diplomatieke corps werkzaam te zijn, practisch onmogelijk, zich daar een positie te verwerven, wanneer hij tevens niet over een behoorlijk vermogen beschikte.

De salariëring was dan in het algemeen zodanig, dat er geen sprake van kon zijn, daaruit alle onkosten, aan het ambt inhaerent verbonden, te bestrijden. Niet de capaciteiten, doch financiële draagkracht, vormde het criterium.

Dat dit het ontstaan van een buitenlandse vertegenwoordiging in de hand heeft gewerkt, die niet aan de hoogste eisen voldeed, is aan geen twijfel onderhevig, hoewel we gaarne de goeden daarvan willen afzonderen.

De gevolgen van een dergelijke vertegenwoordiging konden niet uitblijven. Tal van Nederlanders, die getracht hebben in oorlogstijd het bezette gebied te verlaten, hebben practisch gesproken niet de minste steun ondervonden van het corps diplomatique. Het is nog niet zo lang geleden, dat wij in een hoofdartikel enige woorden wijdden aan de parlementaire enquête.

Hiermede werd beoogd precies na te gaan in hoeverre het regeringsbeleid gedurende vijf jaren van oorlog afgeweken is van de rechte koers. Wij zijn geen voorstanders van een parlementaire enquête, wel betoogden wij dat lieden, die nagelaten hebben, wat zij behoorden te doen, onmiddellijk uit hun functies te ontheffen, desnoods met het praedicaat „eervol".

Zoals onze lezers weten, zal een gedeelte van de parlementaire enquête zich ook moeten bezig houden met de in de oorlogsjaren aangenomen houding van de gezanten, ambassadeurs enz. ten aanzien van de politieke vluchtelingen, militair- en civiel geinterneerden.

Dat er aan de hulp en steun, de doortastendheid en initiatief van de buitenlandse vertegenwoordigers nog al het een en ander had ontbroken, realiseert men zich slechts, indien men het rapport doorleest, dat samengesteld is door de commissie Vorrink, die een onderzoek heeft ingesteld naar de werkzaamheden van het Rode Kruis bij de verzorging van en de hulpverlening aan gevangenen tijdens en kort na de oorlog.

Het is een lijvig rapport geworden, twee mappen, waarvan een bestaat uit 43 getypte bladzijden, de ander uit 41 bijlagen.

De eindconclusie is wel dat hoogst onverantwoordelijke en grove nalatigheid, misselijke bureaucratie en gebrek aan durf en initiatief, oorzaak zijn, dat duizenden Nederlanders het leven hebben verloren in helse concentratiekampen. Naar menselijke berekening zou bij een tijdige hulpverlening vele levens gered kunnen zijn.

Een zeer ernstige beschuldiging wordt in het rapport geuit ten aanzien van baron Harinxma thoe Slooten, die in 1940 optrad als regeringscommissaris voor vluchtelingenaangelegenheden te Lissabon. Deze zou pakjes aan Nederlanders, die met de Duitsers heulden, hebben verzonden en bij wijze van een beloning zijn banksaldo uit Nederland naar Lissabon overgemaakt hebben gekregen.

Het is weerzinwekkend, dat nu na ruim 2½ jaar deze schandalige gebeurtenissen bekend worden. Terwijl in Nederland de Tribunalen en Bijzondere Gerechtshoven onder de vanen van bijzondere rechtspleging — met vooral de klemtoon op „bijzondere" — zich bezig houden met de berechting van meestal kleine mannen, gedreven door broodwinning naar een lidmaatschap van de N.S.B., zijn vele buitenlandse vertegenwoordigers nog steeds in hun functie gehandhaafd, of nog erger, tot hogere ambten opgeroepen.

Laten wij de beschuldiging geuit aan het adres van Mr. B. Ph. baron van Harinxma thoe Slooten, voor wat zij zijn, maar dan is nog altijd niet opgelost waarom destijls iedereen behalve Nederlanders — uit Spanje werd weggeholpen.

En met stijgende verontwaardiging hebben wij kennis genomen van de vele andere voorbeelden van kortzichtigheid en onbekwaamheid, de omvang en betekenis van het falen van onze buitenlandse vertegenwoordiging blijkt echter volledig uit het Rode Kruis rapport zelve.

Of de Nederlandse diplomaat van adel is, doet niet ter zake, als zijn karakter maar van adel is. Helaas heeft het daar wel aan ontbroken.

Belangrijker dan de bestraffing evenwel is, dat er lering getrokken worde uit het gebeurde.

Terecht merkt het blad „De Stem van Nederland" op, dat liever dan naar de straf vragen de moraal van het gebeurde hierin moet schuilen dat 's Lands hoogste functies meer eisen dan door de koppeling van universitaire graad, fortuin en adel-titel wordt gewaarborgd. Inderdaad zij vergen initiatief, durf en bovendien...... karakter.

ontvingen

De band tussen adverteerders en redactie van dit blad, is de laatste tijd verstevigd door verschillende attenties, in de vorm van gebruiksvoorwerpen, die op onze kantoren immer van nutte kunnen zijn.

Van een bevriende zakenrelatie, **De Curaçaose Trading Company**, mochten we een dezer dagen een bureau kalender met standaard ontvangen. Het geschenk draagt de wijdse naam van „The ever ready calender", dat zoveel wil zeggen als, volgend jaar hebben we er nog wat aan. Immers, men heeft dan eenvoudig een nieuw blok — in dit geval 365 kalenderdagen — te kopen, en hij doet het weer voor een jaar. Onnodig te zeggen, dat we hierbij de milde gever hartelijk dank zeggen. Het is een geschenk, de **C.T.C.** waardig.

Van een geheel ander karakter is de kalender van **„De Jongh's Sporthuis"**, een eenvoudige, doch daarom niet minder sierlijk uitgevoerde kalender, met een prachtig wandschild, voorstellende de Forth Bridge. Ook deze kalender heeft zijn bestemming reeds gevonden.

De Sint-Nicolaas drukte is oorzaak, dat wij vergeten hebben melding te maken van een aardige attentie van de **„Latin-American Trading Co"**, die ons een attribuut verschafte, die in ons beroep zeer van pas komt, nl. een handig vulpotlood. Laten wij nu deze rubriek geschreven hebben met bedoeld potlood.

De **N.V. Hollandse Export Maatschappij** verraste ons met een kleurendruk kalender. De titel van de kalender „Nederland, ons Vaderland", is volkomen in overeenstemming met de inhoud nl. een twaalftal kleurenfoto's — voor elke maand een — van Amsterdams Binnen Amstel tot de Leidse Universiteit.

Dat ook de Curaçaose grafische industrie kunnen wedijveren met het buitenland, bewijst wel de kalender, die we ten geschenke kregen van de **Tipografia Bethencourt.**

Een prachtig zilveren schild en een kleurenfoto, voorstellende de Scharloobrug, geven sfeer en cachet aan het geheel.

Hotel Americano heeft ons verrast met een practisch geschenk, nl. een bureau agenda met voor iedere dag van het jaar één agendablad, geschikt voor het optekenen van allerhande gebeurtenissen. Hiervoor onze hartelijke dank.

Van de **C.P.I.M.** ontvingen wij een veiligheidskalender. K. de Vries zorgde voor de tekeningen, op het bedrijf betrekking hebbende.

Curaçao Vooruit is de titel die de kalender draagt en ons geschonken werd door de N.V. drukkerij 'De Stad'.

Een echt Curaçaose kalender met prachtige foto opnamen van wat Curaçao aan landelijk en stedelijk schoon biedt. En wat de typografische verzorging betreft, wel, die is bij „de Stad" is vertrouwde handen.

Kamer van Koophandel

„Culimeta", Weteringkade 47, **Den Haag-Nederland.** — Zoekt een firma, die geïnteresseerd is in Fiberglas, Garens-, Bank-, Buis etc. (Folder ter inzage).

Wenst in contact te treden met firma's, die geïnteresseerd zijn in de import van electrische water- en fluitketels, alsmede snelkokers.

Blandy's Madeiras Ltda., **Madeira.** — Deze firma zoekt een vertegenwoordiger voor de verkoop van haar wijnen, zoals: Blandy's Madeira (dry), Blandy's Madeira (half dry), Madeira Verdelho (half dry).

(Voorwaarden inzake het agentschap ter inzage).

F. G. Whitman & Co., Ltd, 11 Hatton Garden, **London E.C. 1-England.** — Levert: 1. Verschillende soorten vulpennen en vulpotloden. 2. Fietslantaarns, zaklantaarns, enz. enz. (Folders ter inzage).

Laboratoires André, 70, Rue Borghese, Neuilly sur Seine, **Paris — La France.** — Deze firma is gespecialiseerd in de vervaardiging van essences en aromatische producten voor de bereiding van parfums, lotions, crémes enz.

Designing Speciality MFG Co., 1334 Canal Avenue, **Long Beach 13, California U.S.A.** — Fabrikanten van verlichtingsartikelen.

H. E. Thompson & Associates, 121 North Berendo Street, **Los Angeles 4, California U.S.A.** — Deze firma biedt een zo goed als nieuw schip te koop aan. (Heeft nog geen 100 zeedagen). Foto's van het schip en verdere informaties bij de Kamer te bekomen.

Santa Fe Battery Co., 3585 Beverly, Blvd., **Los Angeles 4, California U.S.A.** — Fabrikanten van batterijen voor automobielen en trucks. Zoeken een alleenvertegenwoordiger voor deze artikelen. (Folder ter inzage).

K. Roberts Company, 360 East 55th Street, **New York 22, N.Y.**, U.S.A. — Fabrikanten van apparaten voor het maken van opdrukken, (op briefpapier enz.), Prijslijsten en monsters ter inzage.

Walter Haas Ltd., 220 Fifth Avenue, **New York 1, N.Y.**, USA.

Deze firma zoekt contact met een zaak welke geinteresseerd is in de verkoop van haar geneesmiddelen, welke alle onderzocht zijn in een laboratorium. (Catalogus ter inzage).

Alcar Products Co., 154 Nassau Street, **New York 7, N.Y., U.S.A.** — Exporteurs van ijzerwaren, glas en koopwaren in het algemeen. Zoeken een vertegenwoordiger.

Enrique Gross, Truman 141, **Buenos Aires — La Argentina.**— Zoekt importeurs van caseïne.

Representaciones Directas de Fábricas y Construcciones Metánicas, Henry Beaumont, 59 Socorro a Galero, **Caracas — Venezuela.** — 1. Keukenartikelen zoals: Geëmailleerde artikelen, aluminiumwaren en aardewerk. 2. Electrische apparaten. 3. Godsdienstige artikelen. 4. Luxe- en fantasieartikelen, o.a. van koper, marmer en porcelein. 5. Machinerieën. 6. IJzerconstructiewerken zoals: Hangars, Huizenbouw, Wagons, Bruggen.

Bengal Export — Import Co., P.O. Box 2527, **Calcutta — India** — Exporteurs van: Jute en artikelen van jute, Castorolie en andere plantaardige oliën, oliezaden, specerijen, schellak, katoen en poetskatoen, rubber schoenen enz. enz.

Islands Commercial & Products, 361 R. Hidalgo Street, **Manilla — Philippines.**— Zoekt geïnteresseerde firma's voor de distributie van producten van de Philippijnen, zoals: a) Gom. b) Mahoniehouten blokken. c) Kinderkleding. d) Rotting, matten. e) Bamboe stokken.

Barton Manufacturing Co., 4157 North Kingshighway, St. **Louis 15, M.O., U.S.A. — Fa**brikanten van de „Dyanshine" schoensmeer. (Folder ter inzage).

Deze aanbiedingen liggen op het kantoor der Kamer voor belangstellenden ter inzage.

DE SECRETARIS.

„DE PASSAAT" IN NIEUW KLEDIJ.

Met het fraai in kleurendruk uitgevoerde Kerstnummer is „de Passaat" haar vijfde jaargang begonnen. Op zichzelf is dit nu niet bepaald een wereldschokkende gebeurtenis. Maar met deze uitgave heeft „De Passaat" een nieuw kledij aangtrokken, die werkelijk cachet aan het blad verleent. Ook aan de inhoud is de uiterste zorg besteed, o.a. door het opnemen van een populair technische rubriek. De directeur ir. J. Noorduyn wenst het gehele personeel een voorspoedig 1948 toe, moge ook „De Passaat" in het komende jaar in voorspoed groeien en bloeien.

PARADIJS IN CELLOPHAAN

In het voorwoord van „Paradijs in cellophaan" zegt de schrijver, mr. E. Elias, dat een ieder, die een vreemd land betreedt, een boek schrijft. Velen hebben Amerika bezocht, velen hebben boeken geschreven, veel te veel. Maar als Elias dan verder gaat en zegt, dat dit boek dan ook te veel is, dan zijn we het niet met hem eens. Integendeel. Want dit boek, dat slechts een verzameling is van losse indrukken van een journalistieke bezoeker, geeft op luchtige wijze de indrukken weer, die de schrijver op deed, toen hij dit enorme land van wolkenkrabbers bezocht.

En hoe? De schetsen zijn vlot geschreven, getuigen van een scherp opmerkingsgave en zijn niet vaak van sprankelende humor ontbloot. Typisch is het, dat juist door het zoeken van contrasten, de schrijver er volkomen in geslaagd is, de toestanden in Amerika zo raak en puntig te schetsen.

Er zijn tal van hoofdstukken, waarin hij met een enkele zin de Amerikaan typeert in al zijn hoedanigheden.

Maar er is meer, dat boeit. Het zijn de vergelijkingen, die mr. Elias maakt met in Nederland heersende toestanden en gebruiken en waaruit we kunnen concluderen, dat Nederland toch iets aparts heeft, dat wij toch overal elders zullen missen.

Voor wie wil weten hoe de nuchtere Nederlander op dit groots land reageert, verzuime niet dit buitengewoon werkje aan te schaffen. Wij verzekeren onze lezers enkele uren van aangenaam genot. De uitgeverij **Leiter - Nijpels te Maatstricht** heeft met de uitgave van „Paradijs in Cellophaan" een boek ten doop gehouden, dat zijn weg ongetwijfeld zal weten te vinden. De prijs bedraagt geb. ƒ 4.50, gen. ƒ 3.— (Ned.crt.).

ONS KONINKRIJK

SOCIALE OPBOUW IN DRENTE.

In verband met de te verwachten industrialisatie van een groot deel van Drente, rijzen er tal van problemen, die om een oplossing vragen. Bij de oplossing daarvan staan ook grote katholieke belangen op het spel. Daarom heeft kardinaal De Jong het nodig geacht een priester aan te stellen, die zich oriënteert omtrent de aan de orde komende vraagstukken, zoals onderwijs, ontwikkeling en ontspanning, ziekenverpleging enz., en die Zijne Eminentie van advies dient bij het voorbereiden van beslissingen. Met deze taak is belast de zeereerwaarde heer G. C. J. Hutjens, pastoor te Eemmen, aan wie de titel is gegeven van „Aalmoezenier voor de Sociale Opbouw" in Z.O. Drente.

BRUYNZEELS HOUTZAGERIJ EEN DER GROOTSTE TER WERELD.

De houtzagerij van de N.V. Bruynzeel op Zuid-Borneo wordt een der grootste van de wereld. Het bedrijf zal het volgende jaar in bedrijf komen. Het houttransport zal geschieden langs een tien kilometer lange spoorweg, welke in de toekomst tot 60 kilometer zal worden uitgebreid. Men kan verwachten, dat de gehele bevolking van het district Sampit in het nieuwe bedrijf aan het werk komt. Vanuit het stroomopwaarts gelegen bosgebied zullen de boomstammen, als vlotten van maximaal 4000 stammen, over de rivier naar Sampit worden vervoerd. Op deze wijze zullen de vlotten een maand onderweg zijn.

BEGROTING OVERZEESE GEBIEDSDELEN GOEDGEKEURD.

Pijnlijke demonstratie tegen minister Jonkman.

Een uiterst pijnlijke situatie voor minister Jonkman ontstond in de Tweede Kamer. Nadat de begrotingsdebaten waren beëindigd, begon de artikelwijze behandeling van de begroting van Overzeese Gebiedsdelen. Artikel 1, het salaris van de minister, was voor de heer Vorik (Vrijh.) aanleiding te verklaren, dat hij zijn vertrouwen in deze bewindsman heeft verloren, weshalve hij stemming over het artikel vroeg, hetgeen gelijk stond met een motie van afkeuring.

Het resultaat der stemming was, dat het artikel met 44 tegen 32 stemmen werd goedgekeurd. Het pijnlijke voor de bewindsman was, dat alleen de beide regeringspartijen hem bleken te steunen, de rest, AR, CH, Vrijh., St. Geref. en comm. waren tegen hem gekant en als men de heer Romme de keren dat hij het woord voerde goed beluisterde, bleek wel, dat ook hij zeer ontevreden is over de gang van zaken bij het Indisch beleid.

Toch was minister Jonkman geschrokken van al de felle aanvallen, met een verklaring gekomen, dat hij zelf ook onbevredigd was. En hij zegde de Kamer toe, dat na de terugkomst der minister uit Indonesië zij volledig over de gang van zaken in het gevoerde overleg zal worden ingelicht.

De reis der ministers heeft het doel het regeringsbeleid nader te bepalen. Gezien het stadium der onderhandelingen, moest thans z.i. de schriftelijke voorbereiding wel onvoldoende zijn. De fout ligt z.i. hierin, dat in artkel 1 van Linggadjati naar buiten te veel een staatsrechterlijke indruk wordt gemaakt, wat de positie der republiek aangaat.

Professor Romme kwam met een motie inzake de staatsregeling van Suriname en Curaçao, de regering uitnodigend ten spoedigste een datum voor de conferentie vast te stellen en de delegaties te benoemen, voorts uitsprekend dat de regering er terecht naar streeft door grondwetsherziening de weg vrij te maken om de resten van ondergeschiktheid der twee genoemde gebiedsdelen aan het Rijk in Europa op te ruimen en de volledige gelijkheid tussen de burgers van elk der drie rijksdelen te verzekeren.

PATER BORROMEUS DE GREEVE OVERLEDEN.

Wij vernemen dat in Delft op eerste Kerstdag is overleden de eerwaarde pater Borromeus de Greeve O.F.M. Pater Borromeus was 73 jaar oud en was een oom van de bekende radiopriester Henri de Greeve.

AMSTERDAMSE BEURS.

Conversielening 99 3/16, AKU 172¾, HVA 214¼, Unilever 280¾, Koninklijke 285½, Philips 334½, Ned. Scheepv. Unie 197½, Deimy 158, Amsterdamrubber 144¾.

Er was weinig interesse in effecten en onregelmatige stemming, hier en daar wat hogere beleggingen. De Koninklijke echter bleven actief, de optie rechten sloten op ƒ 853.50, dezelfde prijs als van Woensdag. De industrieën waren onregelmatig, Nederlandse Ford, Fokker, Calvé, Delft waren beter, Unilever, Philips lager. Scheepvaart papieren onveranderd.

NIEUWS IN HET KORT.

— Koningin Wilhelmina is op het paleis te Amsterdam teruggekeerd van het paleis te Soestdijk, waar Zij de Kerstdagen bij het prinselijk gezin heeft doorgebracht.

— Het Zweeds stoomschip is hedennacht door hoog water binnen de pieren van IJmuiden vastgelopen.

— Enige boerderijen in Friesland moesten door hoge waterstand geëvacueerd worden.

De wegen in de buurt van Almelo staan blank.

R. J. Beaujon neemt afscheid

Een bronzen gedenkteken voor de scheidende directeur L.W.V.

De distillatieinrichting te Pen verkeerde gisterenmiddag in een feeststemming. De Nederlandse driekleur wapperde fier op het dak en het personeel van de L.W.V. was in Zondagstenue gestoken, om hun scheidende directeur, de heer R. J. Beaujon, de eer te bewijzen. Onder de genodigden zagen wij de familieleden van de directeur, alsmede collega's uit de ambtelijke kring.

Om kwart over vier kwam de heer R. J. Beaujon ter plaatse en werd verwelkomd door de heer P. A. v. Stuivenberg, hoofd van de LWV.

Nadat de gasten plaats hadden genomen voor het gebouw, sprak de heer Stuivenberg namens het personeel van de Watervoorzieningsdienst en memoreerde de vele verdiensten en de prachtige staat van dienst van de heer Beaujon. Hij legde er de nadruk op, dat de heer Beaujon zo gelukkig was bovendien ook nog zijn pensioenering te halen.

Spr. noemde de laatste 20 dienstjaren van de heer Beaujon de actiefste, moeilijkste, maar ook de meest vruchtdragende jaren in zijn ambtelijke loopbaan. Toen de heer Beaujon 20 jaar geleden zijn taak opnam, zeide eenieder: „Hoe zal 'Sjon Hensy' dat klaar spelen?" Niettegenstaande alle moeilijkheden en afbrekende critiek, heeft de heer Beaujon zijn taak goed volbracht en mag hij nu met trots terugzien op de bereikte resultaten.

Na de heer Stuivenberg sprak nog de heer Van Drimmelen, chef van de Waterdienst op Aruba. Spreker was erg kort in zijn rede, daar hij niet in herhaling wilde treden in wat de heer Stuivenberg reeds gezegd had.

Namens het personeel van Aruba bedankte de heer Van Drimmelen de heengaande directeur voor zijn toewijding aan de waterdienst op Aruba.

Daarna kwam de onthulling van de gedenkplaat aan de beurt. Mevr. Beaujon werd uitgenodigd de plechtigheid te verrichten. Onder een spontaan en hartelijk applaus trok zij de nationale driekleur, die de plaat, welke aangebracht is in de voorgevel van de distillatieinrichting Pen — weg. Op de gedenkplaat was de volgende inscriptie aangebracht:

Gedenkplaat
Door het personeel van de Landswatervoorzieningsdienst uit waardering aangeboden aan
de Directeur
R. J. BEAUJON Jr.
Geboren Aruba 30 Juni 1893 bij het verlaten van de Gouvernements Ambtsperiode
Juni 1906 — Januari 1948
Curaçao December 1947.

Ook Mevr. Beaujon werd in de hulde betrokken, toen de heer Stuivenberg haar een prachtig bouquet bloemen aanbood als beloning voor het feit, dat zij haar man zo vele en lange uren aan de dienst van de L.W.V. heeft moeten afstaan.

De heengaande directeur bedankte hierna de aanwezigen voor de betoonde belangstelling. Voorts richtte spr. zich voornamelijk tot de heer Stuivenberg, met wie hij de laatste 20 jaren nauw heeft samengewerkt.

Hij hoopte dat de L.W.V. in de toekomst moge groeien en bloeien, tot welzijn van zijn geliefd Curaçao.

De gasten bleven hierna nog gezellig onder elkaar een koele dronk gebruiken, terwijl de heer Fisher druk doende was, deze grote gebeurtenis te vereeuwigen.

Uit de verdienstelijke en trouwe staat van dienst van de heer Beaujon, mogen wij onze lezers het volgende niet onthouden. De heer Beaujon trad in dienst op 1 Juni 1906 en werd belast met de opmeting, op kaart brengen en registers aanleggen van domeingronden op de eilanden Aruba, Curaçao en Bonaire.

Van 1912 tot 1921 was hij werkzaam als ambtenaar bij het domeinbeheer, het Departement van Openbare Werken en als Districtmeester op Curaçao. Daarna volgde in 1921 zijn benoeming tot Gezaghebber van Bonaire en in 1924 tot Gezaghebber van de Bovenwindse eilanden.

In 1926 fungeerde hij voor de duur van zes maanden als waarnemend Directeur van Openbare Werken. Inmiddels waren in 1927 de plannen van wijlen Prof. Dr. Ir. Versluys voor een Watervoorziening van Willemstad aangenomen en moest een Directeur voor deze nieuwe dienst aangesteld worden. Op advies van wijlen Professor Versluys viel de keuze op de heer R. J. Beaujon Jr. en hij maakte een dienstreis naar Nederland voor bestudering van de Waterleidingwerken.

Hierbij moge even worden vermeld, dat gedurende deze dienstreis, de Heer P. A. v. Stuivenberg, thans hoofd van de Landswatervoorzieningsdienst, in 1927 werkzaam bij de Provinciale Waterleiding Noord-West Brabant, werd aangezocht om in Curaçaose dienst over te gaan, om de leiding te nemen van de werkzaamheden voor de aanleg van de Waterleidingwerken en dus in Februari 1948 op 20 jarige dienstijd bij het Waterleidingbedrijf kan terugzien.

Met ingang van 1 Januari 1928 werd R. J. Beaujon Jr. benoemd tot Directeur van „de Landswatervoorzieningsdienst".

Deze dienst omsloot het gehele Staatsdeel, zodat Aruba, evenals Curaçao, een Waterleiding kreeg gedurende zijn Directeurschap en voor Bonaire de Waterleidingsplannen thans gereed liggen.

Zijne Excellentie Gouverneur Kasteel stelde op 1 April 1943 het Departement Waterleiding Landbouw- Veeteelt- en Visserij in en benoemde hem tot Directeur van dit Departement. De heer Beaujon was van 1929 tot 1931 lid van de Koloniale Raad.

Hoewel de beide diensten t.w. de Landswatervoorzieningsdienst en de Landbouwkundige dienst enz., onder één Departement vielen, werden deze toch geheel onafhankelijk beheerd en geëxploiteerd.

Bij G.B. No. 7968 dd. 8 November 1947 werd met ingang van 1 Januari 1948 de heer R. J. Beaujon, op zijn verzoek, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend, met bijzondere dank voor de langdurige diensten in verschillende functies aan het Staatsdeel bewezen, onder toekenning van pensioen.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Gaslight" 7 en 9 uur.

ROXY: „Ladies' Man" 7 uur; „The hour before the dawn" 9 uur.

CINELANDIA: „Rancho de mis Recuerdos" 8 uur.

STATEN: Openbare vergadering 8 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van wijkverpleging wordt tot en met 4 Januari as. waargenomen door Zuster Poel, Leonard B. Smithplein 36, tel. 2372.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 2 Januari Botica Juliana (Punda), Julianaplein No. 6, tel. 2400 en door Botica Del Pueblo (Otrabanda), Bredestraat 82, tel. 2218.

CUROM:

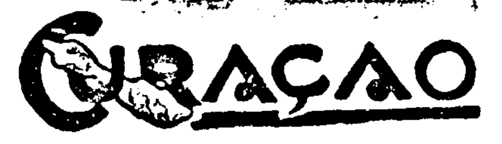
Dinsdag: 18.30 Uitzending voor de kleintjes (N.); 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 Operamuziek; 20 Nieuws; 20.15 Gev. operette muziek; 20.45 Filmland; 21.30 De wereld schrijft; 21.35 Metropole-programma; 21.55 Het voornaamste nieuws.

Woensdag: 12 Programma-overzicht; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 15 minuten met Alvino Rey.

ZUSTER RADULPHA †.

Op 24 December jl. is op 52-jarige leeftijd in het Sint Elizabeths gasthuis overleden, de zeer beminde Bonairiaanse Zuster Radulpha. De overledene is op 5 April 1895 op Bonaire geboren en haar wereldsnaam was Maria Sillié. Zuster Radulpha trad te Welgelegen in het Noviciaat en heeft sinds dien gewerkt in de stadshuizen. Haar onverwacht heengaan heeft grote droefenis gewekt onder haar mede Zusters. R.I.P.

ERE MEDAILLE 1947.

In aansluiting op hetgeen reeds eerder bekend is gemaakt, in verband met de toekenning van de ere-medaille 1947, beschikbaar gesteld door de Lions club van Curaçao, kan thans worden medegedeeld, dat ook rechtspersonen, verenigingen, liefdadigheidsinstellingen, religieuze congregaties e.d. in aanmerking kunnen komen voor de toekenning van genoemde medaille. Ook deze kunnen dus candidaat worden gesteld.

CURAÇAOSE JEUGD VOOR DE P.C.J.

Wij vestigen de aandacht van onze lezers op de uitzending op nieuwjaarsdag van 9 uur des avonds. Hierin zullen de in Nederland vertoevende Curaçaoënaars gelukwensen uitspreken tot familie en bekenden.

Voorts zullen spreken: W. Statius van Eps, N. Boskaljon, gevolgd door dr. Da Costa Gomez.

HET VOORTGEZETTE NIJVERHEIDSONDERWIJS OP CURACAO.

24 geschoolde vaklui aan de Maatschappij afgeleverd.

In een industrieland als ons staatsdeel, dient het nijverheidsonderwijs een zeer voorname plaats in te nemen. Na de Ambachtsschool doorlopen te hebben, konden de jongelui vroeger niet verder. Het is dan ook prijzenswaardig dat van de heren J. Veltman (nu wijlen), P. Buist en H. Schuurman (nu wijlen) destijds het initiatief uitging voor een opleiding van landmachinisten. Dr. W. J. Goslinga, Hoofd van het Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling, verleende zijn volle medewerking en zo kwam de Gouvernements leergang voor Landmachinisten en later ook die voor Scheepswerktuigkundigen tot stand.

Van de timmerlieden van het Departement van Openbare Werken ging de drang uit naar een theoretische opleiding. Ook deze kwam er, verwezenlijkt in een avondvaktekenschool voor degenen, die practisch bekwaam, de theoretische grondslag misten en een opleiding tot Aspirant Bouwkundige voor jongelui die het diploma Ambachtsschool of daarmede gelijkwaardige opleiding bezaten. En hiermede was dan de voortgezette opleiding voor de voornaamste takken van het nijverheidsonderwijs verzekerd. De grote maatschappijen, die het belang van deze opleidingen inzien, hebben steeds volle medewerking verleend, in het bijzonder de C.P.I.M.

Dit jaar vonden de examens voor het getuigschrift Avondvaktekenschool en Diploma Aspirant-Bouwkundige voor het eerst plaats, gelijktijdig met die van de Landmachinisten. De resultaten van eerstgenoemde opleidingen mogen zeker uitstekend genoemd worden; die van de Landmachinisten vielen enigszins tegen, omdat verschillende factoren de examens ongunstig hebben beinvloed. Hier volgt de volledige uitslag:

Landmachinisten:

Verklaring „A" Electrotechniek: Afgewezen: 1, Geslaagd Eddy L. K. Fernan en Edwin G. Koeyers.

Verklaring „A" Motoren: Afgewezen 6, Geslaagd Joseph R. Dens; Rudi I. Haarloo; Arnold W. Heshusius en Frits F. Johns.

Verklaring „A" Stoom: Afgewezen: 3, Geslaagd Simon Girigorie.

Diploma „A" Electrotechniek: Afgewezen 2. Geslaagd Charles A. M. Fernan en Cleofis M. Thomas.

Diploma „A" Motoren: Afgewezen: 2 Geslaagd: Leonard H. Braaf en Eddy G. Ch. Mendeszoon.

Diploma „A" Stoom: Afgewezen 2, Geslaagd Eddy C. CH. Mendeszoon.

Avond vaktekenschool.

Aantal candidaten: 13; Afgewezen: 3; Herexamen 2; Geslaagd: 8 t.w.: Johannes A. Kenton; Rudolf A. E. Bendt, Henry B. Bonam, Hosesito F. Conradus, Cyrus Copper, Edwin E. Tujeehut, Saturno S. Blanken en Johannes E. de Jager.

Aspirant-Bouwkundige:

Aantal candidaten: 5; Afgewezen: 1; Geslaagd: 4 t. w.: Felix F. Van Eiker; Lorencio Fernando; Francisco R. Mathilda en Pedro P. Tomsjanson.

Op Vrijdag 19 December j.l. werden door Dr. W. J. Goslnga, Hoofd van het Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling, in tegenwoordigheid van de heer P. Buist, vertegenwoordiger van de Landmachinisten examens in Nederland, Drs. Mulders van Inspectie Onderwijs, onder wie de leergangen resorteren, de gecommitteerden bij de examens Avondvaktekenschool en aspirant-bouwkundige, examinatoren, Directeur en leraren de diploma's aan de geslaagden uitgereikt. In zijn toespraak wees Dr. Goslinga erop dat Curaçao dringend behoefte heeft aan eigen geschoolde vaklui en dat de geslaagden door hun ijver en volharding thans de kennis verworven hebben, nodig om in deze behoefte te helpen voorzien. Waar het niet gemakkelijk is, na zware dagtaak nog de nodige uren uit te trekken voor studie, prijst hij hun prestaties, hun verzoekend de anderen die minder gelukkig waren aan te sporen vol te houden, omdat Curaçao ook hen nodig heeft.

Spr. betuigt zijn dank aan de heer P. Buist, die getoond heeft hart voor Curaçao en zijn bevolking te hebben.

De heren Nederhorst, Drs. Mulders, Smelders en Odluk betuigt hij eveneens warme dank voor hun bereidwilligheid als gecommitteerden bij de examens op te treden, hetgeen een zekere waarborg biedt. Ook de examinatoren en leraren betuigt hij zijn erkentelijkheid voor hun arbeid; het Gouvernement kan wel leergangen instellen, maar zonder de nauwgezette medewerking van genoemden, is het succes problamatisch.

Hierna gedenkt hij ook de heer H. Schuurman, dank zij wiens streven deze leergangen werden ingesteld. Hij wijst erop dat de heer Schuurman, de leemte aanvoelend, hiertoe kwam. Diep betreurt hij het dat de dood aan dit werkzame leven een vroegtijdig einde heeft gemaakt. Hij is den heer W. Goedhart, wnd. Directeur, erkentelijk voor de voortzetting van de arbeid.

Bij de uitreiking weet hij allen te doordringen van het belangrijke. Heel in het bijzonder haalt hij de heer C. Copper aan, een man, die op haast 450-jarige leeftijd met zulke keurige cijfers slaagde.

Na de uitreiking spreekt de heer L. Braaf namens de Landmachinisten zijn dank uit aan de inspecteur voor het Onderwijs voor het instellen van deze leergangen en aan de heer Buist voor zijn belangeloze arbeid. Hij betuigt tevens zijn erkentelijkheid aan de leraren. Ook de heer Copper dankt namens de geslaagden van de timmercursussen voor de grote steun van de leraren bij de opleiding ondervonden.

Vervolgens dankt de heer Goedhart namens de leraren voor de hartelijke woorden door de Inspecteur en geslaagden aan hun adres gericht.

Aan deze voor Curaçao bijzondere dag maakt Dr. Goslinga ten slotte met enkele welgekozen woorden een eind.

WACHTDIENSTEN.

C.P.I.M.

Dinsdag.
Maandag.

Telegram Afdeling: tel. 307; na 23 uur A. R. Th. Henze, tel. 469.

Personeel Afdeling: J. J. A. v.d. Burg, Amerikanenkamp, tel. 558.

Materialen Afdeling: M. Gautier, Amerik. kamp, Bungalow C-5, tel. 558.

C.S.M.

Rederij: N. H. L. van der Harst tel. 690.

Scheepsagentschap: 8 — 23 uur Office, tel. 458/551; 23 — 8 uur A. Bloemink, tel. 288.

Dok Afdeling: D. J. Egge, tel. 821.

Bioscoopprogramma: Theater Asiento: „Night and Day". Toegang boven 16 jaar.

Chinezen, opium en manden Japans geld worden opgepikt

Marine beheerst de zeeën

Langzaam schuift de slanke romp van een torpedobootjager door de blauwe tropenzee. Hoog van de gaffel waait de Nederlandse driekleur. Op de brug speurende ogen, aan dek overal ijverige mensen, poetsend, schoonmakend, repareren; een al doende om het schip het glanzende en verzorgde aanzien te geven, dat de trots van de zeeman is.

Plotseling klinken door de luidsprekers van de scheepsomroep een paar korte bevelen: „Oerlikons bezetten" en „Onderzoekingsploeg gereedmaken".

Het is of er plotseling iemand in een mierenhoop heeft gepord. Er rennen allerlei lieden door elkaar, op andere plaatsen vormen zich kleine groepjes, die nieuwsgierig de horizon afzoeken naar wat er nu weer te zien zal zijn. Het is duidelijk te merken, dat de snelheid vergroot is. Schoven wij net nog met een lui patrouillevaartje door het water, nu is de zweep over het edele renpaard gelegd. Het schip trilt licht, de boeg- en hekgolven bruisen wit op en met een twintigmijlsvaart lopen wij op een groep eilandjes aan, waar nu duidelijk een grote Makassaarse prauw zichtbaar is. Het scheepje is choenergetuigd, gebouwd volgens het model van onze oude Oost-Indiëvaarders, hoog van achtersteven, de lange boegspriet laag boven het water. Het tuig ziet er keurig uit, mooie splinternieuwe witte zeilen. Er zijn kennelijk goede zaken mede gedaan, aldus 'De Volkskrant'.

Onze man blijkt een oude rot te zijn. Hij weet precies wat de „Comenie" (Maleis voor N.I. zijn zeilen gestreken en wacht met Oosterse gelatenheid en rust af. Op ons schip is intussen ook het een en ander gebeurd. De onderzoekingsploeg, een stuk of acht potige kerels, staat aangetreden. Zij zijn gewapend met lichte automatische geweren. De Gouvernement) wil, hij heeft Oerlikons, 20 mm. luchtafweergeschut, zijn bemand, geladen en gericht op de prauw.

Wij manoeuvreren nu langzaam tot wij vlakbij stilliggen. Door de luidsprekers klinken bevelen in het Maleis, „Iedereen aan dek" en „Alle luiken openleggen". Vlug voeren de kleine bruine gestalten de laatste order uit. Wij tellen wel zestien koppen. Het schijnt in orde te zijn. Desondanks nemen wij alle gebruikelijke voorzorgsmaatregelen. De zijde van het dek, waarnu de prauw langszijde komt, wordt ontruimd en alleen de onderzoekingsploeg staat hier, schietgereed.

Bittere ervaring.

eHt is de bittere ervaring, die geleerd heeft voorzichtig te zijn. Het is voorgekomen, dat van een prauw plotseling een handgranaat werd geworpen, of, zoals nog kortgeleden gebeurde, iemand met een kris in de hand oversprong en zich op ongewapenden stortte.

Meestal is het echter een bona fide prauw, vooral tegenwoordig nu men weet, dat wij ernstig optreden en wij de zeeën zodanig controleren, dat het risico van overtredingen wel erg groot is. De Koninklijke Marine blokkeert echter niet de kusten, zoals dat gedaan zou worden wanneer wij in staat van oorlog waren, maar voert slechts een politietoezicht uit en handhaaft de getroffen bepalingen en wetten.

Zo wordt tegengegaan vervoer van verdachte personen, infiltreren van Republikeinse soldaten en agenten in ons gebied, of het ontwijken van dergelijke personen uit door ons gecontroleerde streken. Vervoer van propagandamateriaal, wapen-, geld-, opiumsmokkel enz. Dit alles is geen dode letter. Voortdurend komen zij voor en noodzaken dus tot zeer scherpe contrôle.

Japans geld.

De onderzoekingsploeg is aan boord gegaan en begint schip en inhoud aan een scherpe contrôle te onderwerpen, waarbij niets aan het toeval wordt overgelaten. Hierbij gebeurt het soms, dat verstopte smokkelwaar wordt gevonden. Soms mandenvol Japans geld, dat op Java niet meer geldig is en daar voor een krats op de zwarte markt verkrijgbaar. Op Sumatra is dit echter nog steeds het enige betaalmiddel, ondanks alle mededelingen van de Republiek over uitgifte van eigen geld, die zich alleen beperkt heeft tot Java. Soms ook komt opium te voorschijn, of blijkt de lading niet in overeenstemming met de ladingpapieren. Is de gehele lading verdacht of verboden of rijst ernstige verdenking omtrent prauw of meerderheid der opvarenden, dan wordt het gehele vaartuig opgebracht naar een onder onze contrôle staande haven.

Ons mannetje van deze keer blijkt echter prachtig in orde te zijn, hij heeft zieken aan boord. Werk voor onze dokter. De mensen worden nauwkeurig onderzocht en krijgen in tegenwoordigheid van hun gezagvoerder hun medicijn en behandelingsvoorschrift. Allerwege opgeluchte en blijde gezichten. Onze commandant geeft de prauw vrij, nadat zijn papieren zijn afgestempeld. Dit is zijn vrijgeleide.

Buigend als een knipmes verlaat de djoeragan (gezagvoerder) ons schip. Hij is opgetogen over de correcte behandeling. Met een vriendelijk „Slamat djalan" (goede reis) nemen wij afscheid van elkaar.

Verhalen.

Zo gaat het voort dag aan dag, maar ook nacht aan nacht, want voor zover wij hen met onze ogen niet opmerken in het aardeduister, waarschuwt de radar-installatie bij de aanwezigheid van prauwen en schepen. Zo pikken wij prauwen op, afgeladen met Chinese vluchtelingen uit Republikeins gebied, die vertellen van de terreur der TRI-soldaten, die dreigden hen te zullen vermoorden en hun slechts tegen een zeer hoog losgeld vrije aftocht gaven.

Wij horen ook van prauwen, die beschoten zijn van de wal, in de hoop hen te kunnen dwingen naderbij te komen, ten einde hen te plunderen. Wij horen van zeerovernesten op Republikeins terrein. Met een bloedend hart moeten wij dat alles laten passeren. Wij mogen volgens de order „Staakt het vuren" alleen schieten als er op ons geschoten is en dat laten die TRI-helden wel uit hun hoofd.

Een aparte zorg leveren de vroegere kleine landingsvaartuigen van de geallieerden op, L.C.T.'s in Singapore o.a. veel verkocht aan particulieren en omgebouwd tot kleine vrachtscheepjes. Zij zijn eigendom van Chinezen en varen, omdat zij in Singapore staan ingeschreven, onder Engelse vlag. Gezagvoerder is een Engelsman, die zich echter slechts met de navigatie bemoeit. De lading en de soms zeer duistere zaken worden beheerd door de Chinese stuurman, die tevens gemachtigde is van de eigenaren. De kapiteins worden zeer zwaar betaald en zelden treft men een zelfde op meer dan een reis aan.

Voor 'n onschatbare waarde aan ondernemingsproducten en machine-installaties is door deze scheepjes weggevoerd. Tegenwoordig is deze vaart practisch geheel onder contrôle. Voor en na een bezoek aan een Republikeinse haven worden schip, lading en passagiers nauwkeurig onderzocht in een van onze eigen havens.

De Koninklijke Marine is heer en meester op het water, zij beheerst de zeeën en wateren van de Archipel tot vlak onder de neus van de Republikeinse havens en reden. Bij overeenkomst werd bepaald, dat de kustlijn de demarcatielijn is. De Republiek heeft dus in tegenstelling met souvereine staten, geen territoriaal water. (Strook van drie zeemijl breedte langs de kust.) Slechts Nederland kan hier de souvereine rechten uitoefenen.

De Verering van Onze Lieve Vrouw van Fátima over de wereld

door

LOUIS PIERRE SCHOLS.

Uit Toronto (Canada).

Pater José Galamba de Oliveira, Secretaris van de Bisschop van Leiria (Fátima), die het beeld van Onze Lieve Vrouw van Fátima door Amerika vergezeiden heeft vanuit Toronto — verschillende brieven gezonden, vol van indrukken.

In een van zijn brieven vertelt deze priester, hoe Onze Lieve Vrouw overal op een schitterende wijze werd ontvangen. Hoe reeds bij aankomst op het vliegveld van New-York alles uitstekend was geregeld en de douane-ambtenaren uiterst behulpzaam waren:

Het beeld van Onze Lieve Vrouw van Fátima werd na aankomst op het vliegveid in Amerika naar het huis gebracht van de journalist John Haffert te New-York, die dit voorrecht genoot. De volgende morgen las Pater José Dr. Galamba de Oliveira de H. Mis in de particuliere kapel van het huis. Kort daarop begon de tocht van Witte Vrouwe van Fátima naar Canada.

In Kingston.

In Kingston was het bezoek voor Onze Lieve Vrouw van Fátima in de Kathedraal zo groot, dat ze geleek op een invasie. De Bisschop werd door zoveel devotie zeer ontroerd. Hij liet 300 kinderen in het priesterkoor op de treden van het altaar en van de Bisschoppelijke troon plaats nemen. De Bisschop bad zelf het Rozenhoedje voor en met een van ontroering trillende stem wijdde Zijn Hoogwaardige Excellentie zijn diocees aan het Onbevlekte Hart van Maria. De gelovigen baden voor het behoud van de katholieke scholen in Canada en voor de vrede over de gehele wereld.

In Ottawa.

De Aartsbisschop van Ottawa en zijn gevolg in vijftig auto's kwam Onze Lieve Vrouw van Fátima reeds honderddertig kilometers ter verwelkoming tegemoet. Het regende, maar de devoot-wachtende menigte wilde niet vertrekken alvorens de glimlach van Onze Lieve Vrouw van Fátima opgevangen te hebben.

Bloemen voor Maria.

Voorts geeft Pater Galamba de Oliveira in zijn bekende sierlijke stijl een beschrijving over de bloemenhulde die plaats vond en zegt dat hewel in de stadstuinen geen bloemen te zien waren, de kinderen volop bloemen strooiden aan de voeten van Onze Lieve Vrouw van Fátima...

„Mijn ogen bleven", zo schrijft deze priester, „geboeid op deze lieveliike voortbrengselen der natuur, die mij spraken van God. Ik dacht hier geen bloemen te vinden en inderdaad, in de tuinen van de stad waren geen bloemen te ontdekken. Overal was het wit, wit van de sneeuw. Maar de broeikasten van steden en dorpen leverden de bloemenvoorraad voor Moeder Maria van Fátima.

Pater Mathéo in Canada.

De over de gehele wereld, in katholieke kringen, bekende Pater Mathéo bevindt zich ongeneeslijk ziek in een hospitaal in Trois Rivieres. Overeenkomstig de wens van Pater Mathéo werd het beeld van de Beschermvrouwe van Portugal in alle stilte om 22 uur in de ziekenkamer gedragen, waar Pater Mathéo voor de Witte Madonna van Cova da Iria lang en eerbiedig geknield bad. Op de vraag van Dr. Galamba de Oliveira aan Pater Mathéo of hij niet opnieuw Maria's genade-oord in het gebergte van Serra de Aires wilde bezoeken, antwoordde de zieke priester gelaten: „Och, neen, van hieruit gaat het naar de hemel. Ik ben voorbereid.

Uit New-York.

„Fátima e a Rosario", (Fátima en de Rozenkrans) is een maandblad, uitgegeven door de Portugese priester Cacela te New-York. Het maandblad heeft een oplage van dertien millioen exemplaren. Dit maandblad wordt verspreid in verschillende talen, o.m. in de dialecten van Afrika, Indië en de Philippijnen.

Cassablanca (Afrika).

In de kerk van de Paters Benedictijnen in Cassablanca is een fraai altaar opgericht voor Onze Lieve Vrouw van Fátima.

Uit Australië.

De Kardinaal-Aartsbisschop van Sydney is eveneens een ijverige propagandist van de boodschap van Fátima. Alleen in zijn diocees liet Z. Eminentie meer dan tienduizend exemplaren verspreiden van het maandblad van Pater Cacela uit New-York: „Fátima en de Rozenkrans".

UIT ONS CARAÏBIE

WELKE INDUSTRIEEN HEBBEN KANS OP UITBREIDING.

Caraibische commissie onderzoekt.

De commissie van deskundigen die door de Caraibische Commissie werd benoemd om een overzicht samen te stellen van bestaande industrieën en de mogelijkheden voor industrialisatie in het Caraibisch gebied hield in Kent House, Port of Spain, een voorbereidende vergadering, ten einde haar werk te regelen.

De commissie bestaat uit vier deskundigen, van elke nationale sectie van de Commissie één. Ir. J. E. Heesterman is door de Nederlandse sectie aangewezen, de heer R. Galletti door de Britse en Dr. Rafael Pico door de Amerikaanse. De heer Emanuel Roseau, de Franse deskundige is op het ogenblik in Parijs en kon de vergadering niet bijwonen.

Elke deskundige moet een verslag uitbrengen. Nadat de vier afzonderlijke verslagen compleet zijn, zal het werk gecoordineerd worden.

Het doel van dit overzicht is om de huidige staat van industrialisatie in het Caraibische gebied en de mogelijkheden voor uitbreiding te bepalen. Teneinde dit te kunnen bereiken, zullen inlichtingen verzameld worden inzake de kosten van landbouwkundige grondstoffen die thans gebruikt worden of die in de industrie zouden kunnen worden toegepast. Andere onderwerpen die bestudeerd zullen worden zijn afzetmogelijkheden binnen en buiten het Caraibische gebied, beschikbare arbeidskrachten voor industriele ondernemingen, beschikbare brandstoffen, krachtbronnen, grondstoffen voor industriële producten, eventueel buitenlands- en binnenlands kapitaal. Vervoer en verbindingen in deze streek zullen worden nagegaan zodat men inlichtingen heeft over vrachtprijzen, regelmaat der diensten, beperkingen voor de scheepvaart door nationale wetgeving, dokken, laden, hulpmiddelen voor lossen en opslag met inbegrip van koelhuizen. Invloed van het Bestuur op de industrie —zoals vergunningen, bescherming en quota, subsidiën en vrijdom van belasting, aankoop in het groot, internationale handelsovereenkomsten — zal eveneens in het overzicht worden opgenomen.

Vóór die tijd zal de heer Fauvel economisch adviseur met toestemming van de betrokken regeringen enkele gebiedsdelen bezoeken.

Bovendien ligt het in de bedoeling dat hij tenminste één van de Nederlandse en één der Franse gebiedsdelen bezoekt. De andere deskundigen zullen indien de tijd dit toelaat, ook rondreizen om zich plaatselijk op de hoogte te stellen.

Wereldnieuws

DE SPOORLOZE VERDWIJNING VAN PERSONEN TE BERLIJN.

De regelmatige verdwijning van vooraanstaande anti-communistische personen te Berlijn, houdt op het ogenblik de Duitse gemoederen sterk bezig, schrijft de A.N.P.-correspondent te Berlijn.

Naar aanleiding van de jongste verdwijning, die van de journalist Friede, heeft zich over dit onderwerp onlangs voor het eerst in het stadsparlement een bewogen debat afgewikkeld. Daarna is met alle stemmen, behalve die der communisten, een motie van wantrouwen tegen de politie-president aangenomen en de magistraat belast met een onderzoek naar de activiteit der politie in het opsporen van vermisten.

In het geval-Friede had het vier dagen geduurd, voordat de politie van de vermissing wilde kennisnemen, ofschoon het bekend was, dat Friede naar de Sovjet-sector der stad was gelokt en niet was teruggekeerd. De communistische politie-president, de voormalige ridderkruisdrager Markgraf, heeft niet alleen zijn voorganger, doch ook drie van zijn naaste medewerkers, op dezelfde wijze als Friede, spoorloos doen verdwijnen. Hij wordt er in de pers van beschuldigd de naspeuringen opzettelijk te saboteren.

Tijdens het debat legde de socialistische woordvoerder Neumann een verklaring over van de Berlijnse politieman Carbo, waarin deze zeide, dat zijn superieuren van hem geëist hadden zijn partij politieke houding in communistische zin te herzien. Carbo was later door twee mannen, die zich als leden der Russische bezetting uitgaven, aan een verhoor van zeven uren onderworpen. Daarna moest hij een bekentenis tekenen, dat hij zich tegen de Duitse democratie en tegen de bezetting gericht had.

Een tweede socialistische woordvoerder zeide, dat tot heden in Berlijn 5413 personen verdwenen of gearresteerd zijn, over wie niets meer vernomen is. Onder hen zouden 1250 jeugdigen, 1203 partijlozen en 2838 voormalige leden der Nazie-partij zijn. De eis werd gesteld, dat deze spoorloos verdwenen personen voor een gerecht zullen worden gevoerd.

De communistische pers heeft tot dusverre het geval-Friede verzwegen, met uitzondering van het boulevard-blad „Berlin am Mittag", dat beweerde dat Friede niet verdwenen was, doch zich in de Amerikaanse sector ophield. Deze bewering is evenwel terstond door Friede's eigen blad gebrandmerkt als een leugen.

VINDT HET KUNSTMATIG OOG UIT.

Oplossing voor alle blinden.

De Belgische geleerde Dr. Francois van den Bosch heeft een methode uitgevonden, waardoor personen die geheel blind zijn, weer ziende worden gemaakt.

De geleerde verklaarde naar aanleiding van zijn uitvinding o.a. het volgende:

„Het zal nog verscheidene maanden duren, alvorens de onderzoekingen zover zijn gevorderd, dat ik mijn uitvinding op menselijke wezens kan proberen. De ekperimenten welke ik echter op blinde dieren heb genomen, eekhoorn en een blinde aap, zijn goed geslaagd."

Dr. Van den Bosch hoopt binnen twee jaar zijn uitvinding in massa te kunnen vervaardigen. Het apparaat is een 6 cm. lange doos van ca. 2 cm. dikte en zal ongeveer 20 dollar kosten. „Deze kleine doos, die aan de voorzijde van een costuum of japon bevestigd kan worden en een oefenperiode van 24 maanden, is alles wat nodig is, om blinden ziende te maken", aldus Dr. Van den Bosch. Hij zeide, dat de operatie die hiervoor nodig was, slechts bestond uit het boren van twee kleine gaatjes in het jukbeen, waarin twee zilveren contacten gemaakt zouden worden, welke dienst moeten doen als schakel tussen de doos en de oogzenuw.

De doos zelf bevat een serie van 90 foto-eleitrische cellen, die een uitstekend beeld geven. De voorzijde van de doos bestaat uit een lens van plastic, die volgens de doctor precieser werkt en gemakkelijker te maken is dan een glazen lens.

De lens neemt de beeld op en brengt dit direct over op de oogzenuw. Hij vertelde verder, dat hij begin Januari in Leuven zijn uitvinding wereldkundig zal maken en demonstreren.

Gedurende de laatste 20 jaar woonde Dr. Van den Bosch in Engeland. Tijdens de oorlog heeft hij werk gedaan voor het Britse Luchtvaartministerie en medegewerkt aan de ontwikkeling van radar.

Hij vertelde, dat het nieuwe „oog" een kruising was tussen televisie en radar. Hij zeide, dat hij bereid was zijn uitvinding met elke geleerde te delen, indien deze hem wilde steunen en helpen bij het in massa produceren van zijn „kunstmatig oog". Hij zeide ten slotte nog, dat zijn demonstratie aan de Leuvense universiteit door geleerden uit heel Europa zou worden bijgewoond.

AXEL MUNTHE 90 JAAR.

Bijna 70 jaar geleden leidde een voorzienige hand de weg van een jonge Zweedse student, die met heimwee van de noorderling naar het zonnige Zuiden, naar Italië getogen kwam, in de richting van dat stukje paradijs, dat Capri heet. Vele jaren later zou een beroemde modedokter, moe en beu van de besognes, die hem gaandeweg van zijn slaap beroofd hadden, zich dit verrukkelijk oord herinneren en zich neerlaten in de tuin van maestro Vicenzo om daar gestalte te geven aan een langgekoesterde droom.

Herinnert men zich dit tuin nog? Zo niet, herinnert men zich dan de naam van het huis, dat in die tuin verrees.

San Michele — zo heette de villa, welke de Zweedse arts, om van zijn depressie te genezen, eigenhandig optrok uit de „roba di Tiberio" — zoals de eilandbewoners de ruines van het oude keizerlijke paleis noemden — en er wel geen ander huis op deze aarde, dat befaamder is dan zij. Millioenen hebben de geschiedenis van deze droomvilla gelezen. De auteur ervan is rijk en beroemd. En oud. Op 31 October wordt Axel Munthe — hij was die student en die arts en de schrijver van dat verhaal — 90 jaar. Maar er is weinig over van zijn vroegere levensvreugde: hij, die de lof sprak van het gelukkige Capri, is een mismoedig man geworden. Half blind, verzwakt, bezocht door allerhande ouderdomskwalen, slijt hij zijn dagen in de vleugel van het koninklijke paleis te Stockholm, waar zijn oude vriend, Gustaaf VII, hem gastvrijheid verleent.

Hij droomt van de dagen van weleer, slaapt slecht en werkt aan een paar boeken, waarvan hij echter de voltooiing niet meer denkt te beleven. Het eene manuscript is een biografie van wijlen koningin Victoria van Zweden. Het andere heet De lasten van de oudedag. En onderwijl wordt zijn boek — dat troostende, wijze, tonisc rende verhaal, waarin millioenen mensen de realisatie van hun eigen verlangens hebben gezien — nog onverminderd gelezen. Het wordt thans in het Arabisch en Afrikaans vertaald. In 40 talen overgebracht te worden — is er één auteur, die dáár van durft te dromen?